

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XIX. Magdalena suum quem quærit Iesvm describit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](#)

Et procul, heu! vitam diripit ille meam.
 Ille suburbanis iam fortè deerrat agellis,
 Fortè terit Solymæ, fortè Sionis iter.
 Quid iuuat hic omni si fors spatiatur in agro,
 Quē loca cuncta vount, si mihi cuncta negēt?
 Tuque etiam, ah! Aurora meam rapis improba
 lucein,
 Quā matutino Sole spopondit Amor.
 Ergo meis (ō nox mihi quanta resurgit Eoo!)
 Excidet æternū lux mea luminibus?
 Aut mea si tardis maturas vota quadrigis,
 O cur non Phaëthon fit tibi noster Amor?
 Quā rapidis stimulis laxas vrgeret habenas?
 Quā rapidis IESVM quæreret ille rotis?
 O ego tunc! o quæ suspiria mista querelis,
 Amplexusque, crocosq; osculaq; & lacrymas!
 Sed quid plura? rapit Zephyrus mea vota per
 auras,
 Et vaga cum Zephyro cor rapit aura meum.

ELEGIA XIX.

MAGDALENA suum quem querit
 IESVM describit.

ERRAT inops voti, per rura, per arua, per arcæ,
 Oppida, & Isaciis compita secta viis,
 Magdalæ, ignotumque diu venatur IESVM;
 Vndique venantem sed sua præda fugit.
 Instat amans, vani spem pascit in omine voir;
 Quā sibi mille viæ dant, sibi mille negant.
 Ah! quoties Solymæ deserta pererrat arenæ,
 Et quoties viridi fessa recumbit humo;

XIO BALDVINI CABILLIAVI LIBER III.

Metaturque vagis oculis iuga, flumina, campos,
Si qua sui I E S V forsitan umbra sedet!
Omnia spondebant I E S V M, I E S V M omnia celat,
Siue oriente die, siue cadente die.

Si quis, vt in populo, per amena vireta viator
Obuius, aut solis obuia nympha locis;

Magdala querit amans: Hoc tramite numquid
I E S V S,

Hac siluâ I E S V S errat, an errat agro?
Quod si fortè meum nescis, quem sector, I E S V M;

Teque Dei ignarum nescius error habet:

Ille meo tantas accedit pectore flaminas,

Vt tibi noster Amor luceat inde facem.

Te nox cæca tenet, si non hos conspicis ignes,
Nec micat hinc oculis viua lucerna tuis.

Amplius an queris? quæ vox, quæ gratia vocis?

Quæ coma, quæ color? quæ sit oris honos?

Si nunc ille redux dias erupit in auras,

Deque triumphatâ morte refert spolia;

Millibus è multis pulcherrimus ille virorum,

Orbis honos, Diuûm gloria, Solis amor.

Non eius nitido certet nix Bistonis ori,

Aut rosa purpureas vincat amena genas.

Illi auratis cedit Aurora capillis,

Argentumque genis, coraliumque labris.

Frons illi tranquilla sedet, stat blanda seueris

Mæiestas oculis, vox sonat ista Deum:

Vel tenui radio quem si tua lumina carpant,

Turabis Dominino Numen inesse meo.

Tetraheth ille graui vultu, seu temperatram;

Seu latis oculis annuit, ille trahet.

Hæc I E S V facies, nitidiisque hæc gratia vultus,

LUX

Lux nimiū lacrymis insidiosa meis.
 Mille caput terebrant mordaci cuspide sentes,
 Quinquifidumq; notant vulnera quina decus.
 Sic licet informis liuor turparit, & horror;
 Pulchrior hunc omni flore venustat Amor.
 Ut quid adhuc lento me torre viator aduris?
 Dic, precor, affectus quæ tenet ora meos,
 An specus, an rupes, templumque, vel ara Sionis,
 An nemus, an campus, flumé, an hortus habet?
 Quid tibi vis? miseram seras cur fallis in horas?
 Ludis in ærumnas seria damna meas.
 Et si fas fuerit, te tandem adiuro, tuamque
 C H R I S T E crucem, vitam nunc mihi redde
 tuam.
 An benè vitali mea vita resurget Eoo,
 Ut data lux aliis, nox mihi cæca foret?

E L E G I A X X.

C H R I S T V S specie hortulanii ap-
 parens se subducit.

NIMBOSIS oculus pernox hibernat in Austris,
 Auia sollicito dum pede quæro Deum.
 Quot rores pluuiâ marmor desudat in aurâ,
 Tot lacrymas siccò marmore mœsta pluo.
 Sed quid opus votis? cursu magis visus & cœstro est.
 Vitæ in curriculo lampada poscit Amor.
 Ergo viam alterno pede metiar hasce per herbas,
 Aura spei ab C H R I S T O si qua superstes agat.
 Haud procul ab tumulo lux ecqua suberrat
 ocellis,
 Incerto radio promere visa diem?

Siste